

Revisjon av konsesjonsvilkår for Lærdalsvassdraget

NJFF Sogn og Fjordane og Norges Jeger- og Fiskerforbund (NJFF) viser til høring om revisjon av konsesjonsvilkår for Lærdalsvassdraget.

Innledning

Lærdal er et område med høye naturverdier og stor betydning for friluftsliv, jakt og fiske. Vassdraget og tilhørende fjell- og dalområder brukes aktivt av både lokalbefolkning og tilreisende. Området gir grunnlag for naturopplevelser, rekreasjon og tradisjonell høsting, samtidig som det har en stor verdi som leveområde for en rekke arter.

Lærdalselva er det største vassdraget i Sognefjorden og er et nasjonalt laksevassdrag. Laksebestanden og sjøørretbestanden har blitt negativt påvirket av en rekke forskjellige menneskeskapte aktiviteter, eksempelvis vannkraftregulering, samt lakseparasitten *Gyrodactylus salaris*. I tillegg er både laksebestanden og sjøørretbestanden kraftig påvirket av lakselusdødelighet i sjøen som følge av lakseoppdrett. Den viktigste kompensasjonen for tapt produktivitet som følge av vannkraftregulering er byggingen av fire laksetrappet, disse har økt den anadrome strekningen med 16 km ovenfor det opprinnelige vandringshinderet Sjurshaugfoss, som ligger 24 km fra sjøen.

Vannkraftreguleringene omfatter om lag 400 km² av dette og med en årlig middelvannføring på 13,3 m³/s. Den regulerte delen er godt under halvparten av nedbørsfeltet og Lærdalsvassdraget har en betydelig uregulert tilrenning.

Vassdraget og omkringliggende fjellområder inngår også i leveområdet for villrein i Nordfjella. Villreinen er en norsk ansvarsart som trenger store og sammenhengende arealer, ro og funksjonelle trekk og gode beite- og kalvingsområder.

Anadrom laksefisk

Lærdalselva ble friskmeldt for *G. salaris* i 2017, men tilstanden for de anadrome bestandene av laks og sjøørret er fortsatt dårlig. Bestandene er i dag på et nivå der gytebestandsmål knapt oppnås enkelte år, og det er ikke et høstbart overskudd. Drivtellingene gjennomført i 2019 og 2025 viser at gytebestanden av laks ligger langt under gytebestandsmålet for vassdraget. I 2025 ble det registrert om lag 780 laks i elva, hvorav mer enn halvparten var smålaks under 3 kg, som i begrenset grad bidrar til gytingen. I 2019 ble det kun registrert litt over 600 laks. I NINA rapport 2375 (2024) estimeres det at en måloppnåelse for gytebestanden tilsvarer om lag 1400 gytefisk totalt i elva. Tellingene de siste årene viser dermed at bestanden ligger på under halvparten av ønsket nivå. Det er åpenbart at lakseluspåvirkning under den lange utvandringen for smolten ut Sognefjorden påvirker lærdalslaksen svært negativt.

Dette gjør det imidlertid særlig viktig å tilrettelegge for best mulig produksjon og overlevelse av lakse- og sjørretunger på hele den anadrome strekningen.

I NINA-rapport 2375 oppsummeres ulike miljøproblemer knyttet til reguleringene og kraftverkene i Lærdalselva. her foreslås også ulike tiltak for å kompensere for skadevirkningene av reguleringene på lakse- og sjørretstammen i elva. Etter etableringen av fire fisketrapper er den lakseførende strekningen utvidet med om lag 16 km, noe som har økt tilgjengelig gyte- og oppvekstareal med hele 94% når alle trappene er åpne og i drift. Per i dag er de tre nederste trappene åpne etter utbedringer, men fisketrappa i Svartagelet er fortsatt stengt. Det er derfor positivt at Miljødirektoratet nå har pålagt at også denne skal åpnes og utbedres for å sikre fiskevandring og gode tellemuligheter. Når alle trappene fungerer, vil dette kunne legge grunnlag for nær en dobling av den naturlige smoltproduksjonen nedstrøms Sjurshaugfoss. Samtidig er det avgjørende at alle trappene får fungerende fisketellere slik at utviklingen i bestandene kan overvåkes bedre enn i dag.

Det er også viktig å påpeke at revisjonsdokumentet inneholder feil knyttet til nedslagsfeltet, ved at om lag 40 km² i Mørkdøla samt enkelte mindre sidebekker ikke er inkludert. Dette kan gi et feilaktig bilde av vannføring, produksjonspotensial og de samlede økologiske forholdene i vassdraget, og bør korrigeres i det videre revisjonsarbeidet.

Det er fortsatt behov for aktive kultiveringstiltak, blant annet rognplanting, spesielt på strekningene ovenfor fisketrappene der få gytefisk passerer trappene og naturlig gyting fremdeles er begrenset. Videre bør åpning og restaurering av sideløp prioriteres. Dette forutsetter at minstevannføringen er tilstrekkelig høy slik at sideløpene faktisk får vann gjennom viktige perioder.

NJFF er kritisk til forslaget om å flytte målepunktet for minstevannføring nedstrøms til Båthølen. Mellom dagens målepunkt og der det foreslås å flytte målepunktet, er det naturlig tilsig i elva. Dette vil føre til at det på målingene vil se ut som at det er mer vann i elva enn det er oppstrøms dette tilsiget.

Det bør også vurderes justering eller fjerning av feilkonstruerte terskler som i dag kan hindre oppvandring, forringe gyteområder og bidra til sedimentering oppstrøms tersklene.

SINTEF-rapport 2020:01196 peker samtidig på flere viktige forhold knyttet til vannføring og habitat. Rapporten viser blant annet at vintervannføringen og lavvannføringen (Q95) er betydelig økt etter reguleringen, noe som potensielt kan ha positiv effekt på smoltproduksjonen. De største reduksjonene i vanddekket areal skjer først når vannføringen kommer under 40 m³/s, mens om lag 5 % av gytearealet tørrlegges ved dagens avtalefestede minstevannføring på 10 m³/s. Rapporten påpeker også at raske vannstandsendringer har moderat til liten påvirkning på fisk, men kan gi økt risiko for stranding i enkelte elvekanter med gode skjulområder. I SINTEF-rapporten påpekes det (figur 6) at i om lag 95 % av tilfellene er vannføringsendringene fra Stuvane kraftverk på mindre enn 2,5 m³/s per time. Dette bør inn som et krav i nytt reglement. I rapporten påpekes det at vannføringsendringer på 4 m³/s per time kan gi moderate skader på yngel på strekningen nærmest kraftverket, men ingen skader på yngel på den nederste strekningen mot sjøen.

Samtidig viser rapporten at mye av Lærdalselva fortsatt er uregulert, og at store flommer derfor fortsatt forekommer naturlig. Behovet for harving og andre habitattiltak bør likevel vurderes lokalt, særlig ovenfor enkelte terskler der sedimentering kan redusere kvaliteten på gyteområdene.

I Lærdalsavtalen er det fastsatt en minstevannføring på 10 m³/s, i perioden fra 1. oktober fram til vårfloppen målt ved Seltun vannmerke. Imidlertid måler regulanten dette i dag ved Båthølen vannmerke, nedstrøms utløpet av Stuvane kraftverk. Dette gir et urealistisk bilde på den reelle vannføringen i elva fra Sjurshaugfossen og ned til utløpet av kraftverket. NJFF krever at vannføringen i denne perioden måles ved Seltun vannmerke, slik at den pålagte minstevannføringen opprettholdes på denne strekningen av elva.

Minstevannføringen ved Seltun vannmerke var i utgangspunktet satt til 40 m³/s, som siden er redusert til 25 m³/s. Dette fører til periodevis vanskeligere oppvandringsforhold for fisken fra Stuvane kraftverk og opp til nederste laksetrapp ved Sjurshaugfoss. Dette kan igjen medføre redusert gyting av laks og sjøaure ovenfor laksetrappa ved Sjurshaugfoss og videre oppover de ytterligere tre laksetrappene ovenfor. Resultatet av dette er at man får redusert effekten av de fire laksetrappene, som var en vesentlig del av konsesjonsbetingelsene for Lærdalsutbyggingen da denne ble gitt. Regulanten skriver for øvrig selv i revisjonsdokumentet følgende (side 18): "Stuvane er eit vinterkraftverk og skal berre køyrast i fisketida dersom vassføringa ved Seltun vassmåling er 40 m³/s i døgnmiddel eller meir".

NJFF krever derfor at opprinnelig krav til minstevannføring på 40 m³/s i konsesjonsvilkårene blir opprettholdt.

Villrein

Nordfjella villreinområde er et av de mest vannkraftpåvirkede områdene for villrein i Norge, og dette må legges vekt på i en vilkårsrevisjon. Formålet med revisjonen bør være å vurdere hvordan eksisterende vannkraftutbygginger og tilhørende infrastruktur påvirker villreinens arealbruk, trekk mønstre og muligheten for å reetablere en levedyktig bestand i og rundt området.

Selv om sone 1 i dag er uten villrein etter saneringen i forbindelse med skrantesyke (CWD) i 2017–2018, står man overfor en snarlig oppstart av reetablering av villreinen i sone 1, og planlegging av hvordan reetableringa skal gjennomføres er allerede godt i gang. Det er derfor avgjørende at vilkårene utformes med et langsiktig perspektiv, der målet er å sikre funksjonelle leveområder, inkludert viktige vårbeiter og kalvingsområder for simler, samt opprettholde og gjenopprette trekkforbindelser mellom sone 1 og sone 2. De konkrete reguleringene i området har ulike effekter på villreinen, og dette bør reflekteres i krav om avbøtende tiltak. Det må legges til grunn at de samlede effektene av reguleringene har bidratt til betydelig redusert funksjonalitet for villreinen i området, og at det derfor er behov for omfattende kompenserende og restaurerende tiltak over tid. De eksisterende inngrepene og tilhørende aktivitet innebærer en betydelig barriere for naturlige trekk og bidrar til unnvikelse av området. Det er viktig å legge til rette for avbøtende tiltak når hensyn

til villreinen tilsier det. Bruken av disse fjellområdene er begrenset, men viktig for utøvelse av jakt og fiske. Avbøtende tiltak for bedre tilrettelegging for framtidige trekk mønstre når villreinen reetableres i området må vurderes. Det er naturlig å se slike tiltak i sammenheng med tiltaksplanen for Nordfjella og finne gode løsninger som både ivaretar hensynet til villreinen og samtidig legger grunnlag for jakt og fiske.

Det er også viktig å legge merke til at det i fagrapporten for villrein er foreslått flere avbøtende tiltak, men at ingen av disse forslagene er tatt inn i revisjonsdokumentet.

Gravdalen

Gravdalen er et viktig funksjonsområde for villreinen. GPS data fra NINA Rapport 634 viser at området blir brukt i kalvingsperioden og det er et viktig område for øst-vesttrekket.

Nedstrøms Dyrkollvatnet er elva kanalisert før den blir ført inn i et bekkeinntak. Dette strekket anses som en stor barriere for villreinen. Kanaliserte elver er vanskelige å krysse, både på grunn av dybde, men også da isen ikke legger seg vinterstid. Den kanaliserte strekningen ligger i et viktig trekkområde, og det er derfor svært viktig at villreinen kan krysse elva. Revisjonsdokumentet påpeker at vannføringen i elva vil reduseres og at dette er et positivt tiltak for villreinen. Selv om vannføringen reduseres, vil elva fremdeles være kanalisert, og kryssing vil fremdeles være vanskelig for villreinen.

Vi mener derfor at regulanten må pålegges krav om å gjennomføre tilretteleggingstiltak i kanalen slik at villreinen lettere kan forsere kanalen, slik at den får et mer naturlig løp, og slik at villreinen kan krysse elva uten store hindringer.

Regulanten må pålegges krav om å sette opp bro over elva nede ved bekkeinntaket. Før utbygging var elven så grunn at det var enkelt for både folk og villrein å krysse. Etter utbygging og kanalisering, ble elven så dyp at folk ikke kunne krysse den og utbygger satte opp en bro i nærheten av inntaket. Etter første vinter ble broen tatt av is og den ble aldri sett opp igjen. Broen som er ved utøstet til Dyrkollvatnet i dag er satt opp av grunneiere. Dette er i trekksonen for villreinen, i motsetning til nede ved bekkeinntaket der det ikke er en naturlig kryssingsplass for rein.

Kvevatnet

Ved Kvevatnet har reguleringen hatt betydelige negative konsekvenser for villreinen. Neddemming har ført til tap av beitearealer og stengt flere tidligere brukte trekkleier, inkludert det viktige øst-vest-trekket over Harbakkspanget.

Selv om områdene rundt magasinet fortsatt benyttes, særlig av simler i vår- og sommerperioden, har økt tilgjengelighet som følge av utbyggingen medført økt aktivitet både på land og vann. Dette gir økt forstyrrelse og reduserer områdets funksjonelle verdi sammenlignet med en mer inngrepsfri situasjon.

Det blir foreslått to alternativer til landbru over Kvevatnet. Alternativ en er over Harbakkspanget, og alternativ to er en kortere landbru vest for Flågrunnshytta. Det første alternativet, hvor landbruen vil gå over Harbakkspanget er alternativet som vil gi best nytte for villreinen. Det er ingen dokumentert trekk rute ved alternativ to, og det vil derfor være lite effektivt for villreinen. Etter oppdemning av Kvevatnet trekker

villreinen fremdeles ut mot oddene ved Harbakksspranget, og det er tydelig at de ønsker å krysse området. Til tross for at villreinen likevel klarer å komme seg rundt Kvevatnet, påvirker oppdemningen tidsbruken reinen bruker på trekket, da de står og stanger på oddene før de snur og går rundt. Dette taler for at det bør vurderes å pålegge regulanten å etablere en landbro over Harbakksspranget.

Det pekes på at det er kostbart å bygge landbro. Anslagene baserer seg på tall som regulanten selv har estimert. Vi ber om en uavhengig beregning for kostnader ved etablering av landbro.

Til tross for at tiltaket er kostbart, vil det bedre tilstanden for villreinen. Bygging av en landbro vil i seg selv være et inngrep, men må vurderes som et kompensierende tiltak for ulemper som utbyggingen har medført for villreinen. Etableringen av en landbro vil medføre forstyrrelser for villreinen i en eventuell anleggsperiode. Anleggsarbeidet må derfor tilpasses villreinens bruk av området og sikre at trekket kan opprettholdes også gjennom anleggsperioden. For å ivareta bruken av Kvevatnet som fiskevann, bør det vurderes å anlegge en kulvert som gjør det mulig å passere landbroen med båt.

Dersom det ikke blir pålegg om å bygge landbro, bør regulanten pålegges å sette av en tilsvarende sum i et villreinfond. Det vil gi grunnlag for å se å realisere tiltak i hele villreinområdet som sett under ett vil bidra til å bedre tilstanden for villreinen.

Vassetvatnet

Påvirkningen ved Vassetvatnet vurderes som moderat til liten. Selv om reguleringen har ført til en betydelig økning i vannflaten, er området mindre tilgjengelig for mennesker, og ferdselen er relativt lav. Området brukes i hovedsak av bukker og vurderes ikke som et kritisk trekkområde. Dette illustrerer at effektene av vannkraftutbygging varierer mellom lokaliteter, og at tiltak og vilkår bør tilpasses den konkrete påvirkningen i hvert enkelt område.

Øljustjøen

Ved Øljustjøen har reguleringen medført tap av beitearealer, og området benyttes i dag i begrenset grad, hovedsakelig av bukker. Samtidig bidrar flere faktorer samlet sett til økt forstyrrelse, herunder båttrafikk, ferdsel langs turiststien sør for vannet og selve vannbarrieren. Den samlede belastningen har redusert området verdi for villrein. Det er derfor behov for tiltak som reduserer den totale forstyrrelseseffekten i sårbare perioder for villreinen, og som legger bedre til rette for villreinens framtidige bruk av området i forbindelse med reetablering av villreinbestanden. Dette må vurderes i sammenheng med forslaget til tiltaksplan for Nordfjella villreinområde som snart vil bli sendt på høring.

Finnebuvatnet – OU-prosjekt

Videre må også foreslåtte O/U-prosjekter vurderes i lys av den samlede belastningen i området. Dette gjelder blant annet forslaget om regulering av Finnebuvatnet som et beredskapsmagasin. Dette er et prosjekt som Østfold Energi AS senest søkte om i 2008, men NVE og daværende Olje- og energidepartementet (OED) avslo søknaden til hensyn for villreinen. Østfold Energi AS mener at det nye prosjektet vil påvirke villreinen i mindre grad enn de tidligere søknadene ville gjort. Vi støtter ikke den vurderingen.

Finnebuvatnet ligger sentralt i kalvingsområdet, og økte vannstandsendringer, aktivitet og tekniske inngrep i denne perioden kan gi betydelige forstyrrelser for villreinen. Søknaden beskriver at magasinet i hovedsak fylles opp i april og mai, som er midt i kalvingsperioden for villrein. Dette er en periode hvor vannet med stor sannsynlighet fremdeles er islagt, og økt vannmengde i denne perioden vil føre til utrygg is og farlige forhold for kryssing. Tidligere avslag bør tillegges stor vekt også ved en ny vurdering. Nye tiltak og O/U-prosjekter må vurderes ut fra samlet belastning og føre-var-prinsippet, ikke isolert som enkeltinngrep.

Villreinfond

NJFF vil understreke at vilkårsrevisjonen må inneholde tydelige krav om bidrag til villreinfond og finansiering av konkrete tiltak i Nordfjella. Dette kan eksempelvis omfatte forbedring av trekkpassasjer, restaurering av viktige beite- og kalvingsområder, samt kunnskapsinnhenting og overvåking knyttet til framtidig reetablering av villrein i sone 1.

Innlandsfisk

Reguleringen av Lærdalsvassdraget har påvirket innlandsfisk både direkte og indirekte gjennom endringer i vannstand og vannføring. Varierende vannstand i regulerte innsjøer kan føre til at gyteområder og viktige beiteområder for fisk blir tørrlagt eller mindre tilgjengelige. Dette gir også dårlige forhold for bunndyr som lever i litoralsonen, som er en viktig næringsressurs for innlandsfisk. Redusert produksjon av bunndyr kan på sikt påvirke fiskens vekst og kondisjon. Reguleringene i Lærdalsvassdraget har medført at flere sideelver og bekker har helt eller delvis blitt tørrlagt eller fått redusert vannføring som følge av reguleringene. Det bør derfor vurderes om økt vannføring i sideelvene og bekken kan bidra til å reetablere leveområder og vandringsmuligheter for fisk i disse elvestrekningene.

Det er vanlig at regulanter er pålagt å sette ut fisk i fjellvann for å opprettholde gode fiskebestander. Det er viktig at slike krav vurderes opp mot de eksisterende forholdene i de aktuelle vannene. Ved omfattende utsetting av fisk kan innsjøene bli overbefolket, og fisken får redusert kvalitet og den økologiske tilstanden forringes.

I forbindelse med revisjonen bør det derfor legges større vekt på tiltak som forbedrer tilstanden i vannene, herunder utfisking av overbefolkede fiskevann der dette er nødvendig. Videre bør det avsettes midler i fiskefond, eksempelvis kommunale fiskefond, slik at det kan gjennomføres målrettede tiltak for å styrke den økologiske tilstanden og legge til rette for utøvelse av fiske både i fjellvannene og i den anadrome strekningen. Muligheten for å bruke båt ved utøvelse av fiske i Kvevatnet, må opprettholdes.

Andre forhold

Vegen opp til Kvevatnet og Gravidalen åpnes vanligvis i midten av juli etter at snøen er smeltet og veggen har tørket opp, og er åpen til fiskesesongen er over i september. Vi vurderer at åpningstidene tar hensyn til villreinen, men at det bør være rom for justeringer dersom hensynet til villreinen tilsier det.

Vegen til Kvevatnet og Gravidalen er tilgjengelig for de som har jakt- eller fiskekort i området i tillegg til annen nødvendig bruk, herunder ferdsel i forbindelse med drift og vedlikehold av anleggene. Av hensyn til villreinen, bør det ikke åpnes for ytterligere bruk av veien. Det er viktig at parkering skjer med utgangspunkt i hensynet til villreinens trekkruter og bruk av området. Det er også flere veilommer langs veien og det er viktig at disse merkes tydelig som møtelommer i områder der det ikke bør åpnes for parkering.

Så lenge det er en vei opp til områdene ved Kvevatnet og Gravidalen, og det er etablert en ordning der de som løser jakt—og fiskekort skal kunne benytte veien for å komme inn i fjellområdene, bør regulanten pålegges krav om løpende vedlikehold av veien.

Avsluttende merknader

Det er viktig at revisjonen og vurderingen av avbøtende tiltak ser på helheten i vassdraget og ikke kun vurderer tiltakene opp mot dagens situasjon. Store deler av området er allerede påvirket av reguleringer, magasinoppdemming, overføringer og kraftutbygginger, samt bekkeinntak og overføringstuneller. Dagens tilstand representerer derfor et allerede betydelig påvirket system. Dersom avbøtende tiltak kun vurderes opp mot dagens situasjon og denne utbyggingen alene, vil den reelle nytteverdien være liten. Tiltakene bør derfor vurderes ut fra i hvilken grad de kan bidra til å gjenopprette naturlige funksjoner og habitatkvaliteter som har gått tapt gjennom den samlede reguleringspåvirkningen i og rundt vassdraget.

NJFF mener vilkårsrevisjonen må vurderes i lys av naturmangfoldlovens §§ 8–12, herunder prinsippene om kunnskapsgrunnlag, føre-var-prinsippet og vurderingen av samlet belastning. Selv om enkelte inngrep isolert sett kan framstå som moderate, er den samlede belastningen fra reguleringer, infrastruktur med mer, som må legges til grunn for å vurdere konsekvensene av utbyggingene både for villrein, innlandsfisk og anadrom fisk. Videre må reguleringenes effekt for jakt, fiske og annet friluftsliv hensyntas.

Villrein

For villreinen har kraftutbyggingen medført redusert funksjonalitet i leveområder, tap av trekkmuligheter og økt unnvikelse som følge av barrierer og ferdsel. Det må legges vekt på de nasjonale målene for villreinforvaltningen. Nordfjella er et nasjonalt villreinområde, og hensynet til reetablering av bestanden i sone 1 etter CWD-saneringen må tillegges betydelig vekt sammen med tiltak for å redusere barriereeffekter for villreinen. Det må innhentes uavhengig vurdering av kostnader for en landbro over Harbakkspanget. På grunnlag av dette, må det foretas en vurdering av vilkår om etablering av landbro

Regulanten må pålegges å restaurere kanaliserte elvestrekningen nedstrøms Dyrkollvatnet tilrettelegges for lettere passering for villreinen.

Innlandsfisk

For fisk og andre vannlevende organismer har reguleringene medført endrede vannføringsforhold, kanaliserte elveløp, habitatforringelse og redusert økologisk funksjon i berørte vassdrag og magasiner. De reviderte konsesjonsvilkårene må

omfatte vilkår om tiltak som forbedrer de økologiske funksjonene i området. Dette inkluderer restaurering av elveløp, og forbedring av gyte- og oppvekstområder for fisk.

Regulanten må pålegges vilkår om tiltak som bidrar til habitatforbedringer og andre tiltak for å bedre forholdene for fisk og andre organismer i berørte vann og elvestrekninger.

Det må etableres et fiskefond som kommunen kan bruke til å finansiere løpende behov for tiltak som ikke omfattes av konsesjonsvilkårene.

Anadrom laksefisk

På lakseførende strekning må regulanten pålegges å gjenåpne den øverste fisketrappa (Svartagjel), samt få på plass kameraløsninger for å få oversikt over antall og art av oppvandrende gytefisk. Minstevannføringen må økes tilstrekkelig til at det kan føres vann inn i alle sideløpene som planlegges restaurert. Feilkonstruerte terskler, som gir sedimentering oppstrøms, må fjernes, i kombinasjon med habitatforbedrende tiltak i det aktuelle området. Harving i slike områder må også gjennomføres ved behov. Regulanten må pålegges rognplanting på strekningen ovenfor fisketrappene, fram til at det er dokumentert tilstrekkelig naturlig gyting i dette området.

NJFF krever videre at minstevannføringen i perioden fra 1. oktober fram til vårflommen starter måles ved Seltun vannmerke og ikke ved Brohølen nedstrøms utløpet av Stuvane kraftverk, slik at den pålagte minstevannføringen opprettholdes på denne strekningen av elva.

NJFF krever videre at opprinnelig krav til minstevannføring på 40 m³/s ved Seltun vannmerke blir opprettholdt. Dette er viktig for å sikre oppvandring av laks og sjøaure på strekningen fra Stuvane kraftverk opp til nederste laksetrapp i Sjurshaugfoss, samt for å få den effekten av de til sammen fire laksetrappene regulanten ble pålagt å bygge da konsesjonen ble gitt, nettopp for å kompensere for negative effekter på fisken fra reguleringene.

I SINTEF-rapport 2020:01196 påpekes det (figur 6) at i om lag 95 % av tilfellene er vannføringsendringene fra Stuvane kraftverk på mindre enn 2,5 m³/s per time. Dette bør inn som et krav i nytt reglement for kjøring av Stuvane kraftverk. En så langsom nedkjøring vil ut fra samme rapport ha liten/ingen negativ konsekvens for fisk nedstrøms kraftverket.

Med vennlig hilsen

Norges Jeger- og Fiskerforbund

Øyvind Fjeldseth
Fagsjef

NJFF Sogn og Fjordane

Reidun Seim Solberg/s/
Regionsekretær